

Samrådsnotits

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål R, S og T stillet af Miljøudvalget efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V) den 18. februar 2014.

Samrådsspørgsmål R

Vil ministeren redegøre for, hvorfor en lavfrekvent støjgrænse ikke blev indført før 2011?

Samrådsspørgsmål S

Vil ministeren redegøre for ministeriets samarbejde gennem 2011 med Ålborg Universitet og DASAM, herunder redegøre for de ændringer, ministeriet har foretaget, på basis af de input der er kommet fra Ålborg Universitet og DASAM?

Samrådsspørgsmål T

Ministeren bedes redegøre for udviklingen af lydisoleringsfaktoren fra 1997 og frem til i dag.

Indledning

Som spørgeren selv siger, er dette en fortsættelse af et tidligere samråd. Der er besvaret andre spørgsmål. Og jeg vil også sige, at to af de her spørgsmål, der er stillet til i dag, er der også stillet næsten enslydende skriftlige

spørgsmål omkring, og som er besvaret tilbage i januar. Så derfor må man forvente en vis gentagelse af de skriftlige svar, som der er kommet på stort set enslydende spørgsmål. Men jeg kan forstå, at man ønsker, at jeg starter med at besvare samrådsspørgsmål R. Det handler om, hvorfor der ikke blev indført en grænse for den lavfrekvente støj noget tidligere.

Svar på spørgsmål R (om lavfrekvent støjgrænse)

Jeg henviser til, at der er svaret på skriftlige spørgsmål. Og i forbindelse med de tidligere spørgsmål har den tidligere miljøminister så forelagt spørgsmålene for styrelsen. Og som det også fremgår af de skriftlige svar, er det sådan, at "i forbindelse med revision af bekendtgørelsen om støj fra vindmøller i 2006 var det vurderingen, at når bekendtgørelsens grænser for den almindelige støj overholdes, forventes der ikke at opstå problemer med lavfrekvent støj. Vurderingen blev bl.a. baseret på 21 målinger af den udsendte støj fra 10 forskellige vindmøller og beregninger af det forventede indendørs niveau af lavfrekvent støj i forskellige afstande.

Spørgsmålet om lavfrekvent støj fra vindmøller blev senere undersøgt af et antal firmaer og institutioner under ledelse af firmaet Delta i et langvarigt projekt fra 2006-2010 om lavfrekvent støj fra storevindmøller inden for Energistyrelsens EFP-program (Energiforskningsprogram). Projektet skulle belyseden hypotese, at store vindmøller påvirker

omgivelserne med betydeligt mere lavfrekvent støj end de kendte, mindre møller. Rapporten konkluderede bl.a., at den relative andel af lavfrekvent støj, som store vindmøller i gennemsnit udsender, er lidt større end for små vindmøller, men at der er store forskelle mellem støjudsendelsen fra forskellige modeller og typer af vindmøller.

Rapporten afkræfter, at store vindmøller skulle påvirke omgivelserne med betydeligt mere lavfrekvent støj end mindre møller, og påviste, at når vindmøller overholder de sædvanlige støjgrænser, giver den lavfrekventestøj ikke problemer.

I januar 2011 satte daværende miljøminister Karen Ellemann arbejdet med revision af vindmøllebekendtgørelsen i gang med det formål, at der skulle sættes klare grænser for den lavfrekvente støj, idet der i forligskredsen bag aftalen om det nationale testcenter i Østerild var et ønske om at kunne håndhæve støjgrænserne for den lavfrekvente støj på lige fod med anden støj”.

Det var svaret på spørgsmålet.

Svar på spørgsmål S (om samarbejde med Aalborg Universitet og DASAM)

I januar 2011 bad den daværende miljøminister fra Venstre Karen Ellemann Miljøstyrelsen om at udarbejde regler, der fastsætter grænser for den lavfrekvente støj fra vindmøller. På den baggrund havde Miljøstyrelsen i marts måned

bilaterale møder med en række interessenter, herunder Aalborg Universitet.

Det blev aftalt at afholde en teknisk forhøring forud for den offentlige høring af de nye regler. Den tekniske forhøring blev indledt den 26. maj med et teknisk notat fra Miljøstyrelsen, og den 29. juni blev der afholdt et høringsmøde i Aalborg, hvor oplægget blev diskuteret.

Forud for mødet kritiserede forskere fra Aalborg Universitet i en kronik i Berlingske Miljøstyrelsens oplæg. Kritikken blev uddybet i et brev fra professor Henrik Møller til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen forsøgte herefter forgæves at få et møde i stand med henblik på en uddybende drøftelse med Aalborg Universitet.

Den 23. september meddelte Aalborg Universitet, at de ikke havde mulighed for at bidrage til revisionen inden for de givne rammer. Miljøstyrelsen har med et brev af 7. oktober 2011 til Aalborg Universitet besvaret kritikpunkterne.

Aalborg Universitets kritikpunkter retter sig mod to elementer i den beregningsmetode, der indgår i reglerne. For det første talværdier for boligens lydisolations, som ifølge Aalborg Universitet giver risiko for at undervurdere støjen, og for det andet beregningsmetoden for støjens dæmpning under udbredelse. Herudover fandt Aalborg Universitet, at reglerne om tilsyn burde skærpes, og at de almindelige støjgrænser burde sænkes.

Miljøstyrelsen har sammenfattet de høringssvar, der blev givet i forbindelse med den offentlige høring og har givet faglige kommentarer hertil. Notatet er forelagt forligskredsen bag aftalen om det nationale testcenter for vindmøller i Østerild, som også Venstre er en del af, og forligskredsen fik ved den lejlighed mulighed for at komme med deres eventuelle bemærkninger inden bekendtgørelsen blev udsendt.

Jeg vil gerne henvise udvalget til Miljøstyrelsens notat af 10. oktober 2011 til forligskredsen om revision af vindmøllebekendtgørelsen for fastsættelse af grænser for lavfrekvent støj, hvor der redegøres for forløbet og for kritikken fra Aalborg Universitet og til Miljøstyrelsens notat af 10. oktober 2011 vedr. kritik fra Aalborg Universitet af de foreslåede regler om lavfrekvent støj fra vindmøller.

Notaterne fremgik af det materiale, der er blevet oversendt til udvalget i forbindelse med miljøministerens besvarelse af alm. del spørgsmål 86 den 27. februar 2012. Dokumenterne kan findes på Folketingets hjemmeside.

Herudover kan jeg henvise til miljøministerens tidligere besvarelse på spørgsmål 645.

Dansk Selskab for Arbejds- og Miljømedicin (DASAM) sendte den 25. november 2011 sit høringssvar om den reviderede vindmøllebekendtgørelse til Miljøstyrelsen.

DASAM skriver her, at man ser positivt på, at lavfrekvent støj fra vindmøller underlægges samme grænseværdier som virksomheder.

Selskabet bemærker imidlertid, at man ikke mener, at bekendtgørelsen i tilstrækkeligt omfang beskytter mod sundhedsrisici ved støjgenerne og foreslår derfor

- at de generelle støjgrænser bør sænkes fra 39 dB(A) til 35 dB(A), og
- at der bør foretages en sundhedsfaglig vurdering af effekterne ved at introducere flere tusind vindmøller i Danmark.

Miljøstyrelsen har forholdt sig til høringssvaret i det høringsnotat, der blev udarbejdet.

Igen kan jeg henvise til miljøministerens tidligere besvarelse af spørgsmål 163.

Samlet set er der ikke foretaget ændringer i vindmøllebekendtgørelsen på baggrund af de input, der er kommet fra Aalborg Universitet og DASAM. Der blev i begge tilfælde redegjort for den faglige vurdering af de modtagne høringssvar, og forligskredsen blev orienteret.

Dette skulle være besvarelsen på dette spørgsmål S, der knytter sig til et forløb, der ligger år tilbage, og som også tidligere er besvaret.

Svar på spørgsmål T (om udvikling i lydisolationsfaktor)

Spørgsmålet lyder: "Ministeren bedes redegøre for udviklingen af lydisoleringsfaktoren fra 1997 og frem til i dag."

Og jeg har fået oplyst, at Miljøudvalget tidligere har stillet spørgsmål om udviklingen i lydisolationsfaktoren, og at historikken omkring lydisolationsstal også blev gennemgået på et møde i miljøudvalget den 16. januar i år, hvor der var en teknisk gennemgang om støj fra vindmøller.

Jeg kan derfor henvise til miljøministerens tidligere besvarelse fra januar.

Miljøministeren havde forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, og af svaret fremgår det, at der frem til 1. januar 2012 ikke har været en regulering af lavfrekvent støj fra vindmøller, og at vindmøllebekendtgørelsen derfor indtil da ikke indeholdt lydisolationsstal.

1. januar 2012 trådte den gældende bekendtgørelse om støj fra vindmøller i kraft. Bekendtgørelsen fastsætter som noget nyt bindende grænser for lavfrekvent støj fra vindmøller, og den fastlægger den beregningsmetode og de lydisolationsstal, der i dag skal anvendes til beregning af lavfrekvent støj fra vindmøller indendørs i nabobeboelser. Der er ikke sket nogen ændring i lydisolationsstallene fra 1. januar 2012 og frem til i dag.

Det fremgår af miljøministerens besvarelse, at der i perioden fra 2006 til 2012 er gennemført

vurderinger af lavfrekvent støj fra vindmøller, hvor der i støjberegningerne er anvendt andre lydisolationstal, end dem der er fastsat i vindmøllebekendtgørelsen i dag.

Det er anført, at der i 2006 i forbindelse med en revision af vindmøllebekendtgørelsen og i 2009 i forbindelse med VVM-redegørelsen for det nationale testcenter i Østerild, er gennemført beregninger med lydisolationstal, der svarer til, at 90 pct. af de danske boliger forventes at have en bedre lydisolation end de anvendte tal. Det svarer til den grad af lydisolation, som der tages udgangspunkt i i forbindelse med reguleringen af støj fra hurtigfærger.

I svaret er der redegjort for nogen af de forskelle, der gør sig gældende i støjforholdene og støjreguleringen for henholdsvis vindmøller og hurtigfærger, herunder at lydisolationstallene i hurtigfærgebekendtgørelsen har vejledende karakter, mens de tilsvarende tal i vindmøllebekendtgørelsen er bindende.

Det fremgår også af svaret, hvorledes der i forbindelse med forarbejdet til den seneste revision af bekendtgørelsen blev gennemført forskellige beregninger med forskellige grader af støjbeskyttelse og forskellige værdier for lydisolationen af danske boliger.

I maj måned 2011 indledtes en teknisk forhøring af bekendtgørelsen, og i det tekniske notat, der beskriver et forslag til den kommende regulering af lavfrekvent støj, indgår lydisolationstal, der svarer til, at 67 pct. (dvs. 2/3) af danske boliger

forventes at have en bedre lydisolation. Der blev efter den tekniske forhøring ikke ændret i beslutningsgrundlaget vedr. lydisolationstallene, og det er dem, der indgår i den gældende bekendtgørelse i dag.

Den sikkerhedsmargin, som de fastlagte lydisolationstal afspejler, skal ses i sammenhæng med, at der for vindmøller er tale om bindende støjgrænser og en fastlagt beregningsmetode, der ikke kan fraviges, samt de øvrige marginer, der indgår ved vurdering af støj fra vindmøller, herunder især forudsætningen om, at vinden er 8 m/s, og at der altid er medvind fra møllen hen imod boligen, som støjen beregnes i, selv om disse forhold højst optræder i ca. 10 pct. af tiden.

Man forudsætter altså, at der altid er medvind. Men det vil så højst forekomme i 10 pct. af tiden.

Da bekendtgørelsen skulle i offentlig høring i november 2011 og samtidig blev sendt til ordførerne var der i et teknisk bilag til bekendtgørelsen angivet en række værdier for lydisolation ved 1/3 oktav frekvenser, som har forkert fortegn, men hvor talværdierne svarer til, at 75 % og ikke 67 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation. Fejlen blev rettet efter få dage i det offentlige høringsmateriale, men Miljøstyrelsen burde naturligvis have orienteret ordførerne om fejlen dengang.

Det øvrige materiale, som forklarede politikerne/forligskredsen om indholdet af bekendtgørelsen har hele vejen igennem været

baseret på de korrekte tal. Miljøministeren har orienteret Folketingets Miljøudvalg om denne fejl i sin besvarelse af alm del spm. 66 i januar i år.